

Na prizorišče prihaja mažoretna skupina

Gruča deklet v rdečih, zametnih oblekah se vam predstavlja že četrto leto. Gotovo ste se spraševali, kako nam uspeva tako hitro vrteti palico med prsti. Vendar je skrivnost drugje – v zapestju. Hitrost pa je rezultat vztrajne vadbe.

Leta 1988 se je na pobudo gospoda Sajovica, dirigenta takrat ustanovljenega pihalnega orkestra, iz plesne skupine oblikovala mažoretna. Prvo leto smo vadile brez palic, avgusta pa smo potrebne rekvizite prejeli. Po enoletni vadbi smo se najprej predstavile domačemu občinstvu 24. junija 1989. Od takrat redno sodelujemo s Pihalnim orkestrom Grosuplje. Skupaj smo se predstavili že na več prireditvah v občini in izven nje. Lansko leto pa nas je na Taboru pevskih zborov v Sentvidu pri Stični spremljal pihalni orkester iz Dobrepolje.

Starjšo (A) skupino sestavlja štirinajst deklet, ki vadijo enkrat tedensko. Program, ki ga lahko izvedejo, obsega devet plesov in koračnic. Ker pa mažoretni ples ni enostranski, smo letos začele pripravljati show program. Do sedaj smo dokončale dve točki, katerima sledi še mnogo zanimivih koreografij. Skupina je lani prejela enotne uniforme.

Dokaza, da vrtenje palic v Sloveniji privlači vsako leto več deklet, je novih dvajset članic. Te od septembra tvorijo mlajšo (B) skupino. Prvo navdušenje ob prejetju palic že poenjuje in začenja se resno delo. Od preprostih gibov, vrtljajev, do zahtevnih metov. Vse to pa je nato potrebno uskladiti s korakanjem in povezati v ples.

Po dveh mesecih vaj so dekleta od 9. do 13. leta starosti prvič pokazale svoje znanje na koncertu v začetku aprila. Vendar palic še niso vrtele. Z nekoliko vztrajnosti pa bodo tudi to kmalu obvladale. Istega dne smo z novimi rekviziti-papirnatimi cofi presenetile občinstvo članice A skupine. Vzdušje je doseglo vrhunec, ko so se gledalci s ploskanjem vključili v predstavo.

Na tem mestu bi se rada v imenu vseh grosupeljskih mažoret zahvalila tiskarni Partner, ki nam je pomagala pri izdelavi cofov.

Mažoretni ples, ki se je razvil ob prelomu stoletja, se ves čas spreminja. Ze samo dejstvo, da so bili prvi vrtljivi fantje, nam da slutiti, da je prišlo do velikih sprememb. Danes je 99% mažoret deklet. Ta vrsta športa in kulture je v svetu zelo popularna. Verjetno je to vplivalo na oblikovanje številnih skupin po Sloveniji. Dandanes ima že vsako malo večje mesto svoje mažorete. Seveda vsi poznamo ljubljanske, ki tudi v Evropi veliko pomenijo. Da bi vsaj nekoliko sledile novim zahtevam mažoretnega plesa, bo tudi letos nekaj deklet preživelo delaven, a vesel teden na Debelem rtiču.

Vendar vse le ne poteka tako gladko.

Vsak teden se srečujemo na vajah v kinodvorani. Ta prostor pa ni najbolj primeren za vadbo tolikšnega števila deklet. Pozimi dvorana največkrat ni ogrevana in tudi razsvetljava ni ustrezna. Spomladi in jeseni te težave rešujemo z vajami na prostem. Dejstvo pa je, da ustrezni pogoji vplivajo na kvaliteto vadbe.

Kljub temu nam moči in ustvarjalnosti ne manjka.

JANJA POTOČNIK

Parada brhkosti in gibčnosti: mažoretna (starejša A) skupina KD Grosuplje. (Foto: Lojze Rozman)

POGOVOR Z DJ-JEM

Večer v Akordu

Mladi pogosto tarnajo, da nimajo nobenega prostora, kamor bi se lahko odšli zvečer zabavati. Vseeno pa obstaja kraj v grosupeljski občini, ki mu uspeva vsak teden privabiti veliko mladine, ne le iz bližnjih krajev, pač pa tudi iz Ljubljane. To je diskoteka Akord v Ivančni Gorici, blizu železniške postaje.

Za vstopnino morajo odšteti le 30 dinarjev, kar je v primerjavi z ljubljanskimi diskotekami več kot pol ceneje. Tako jim ostane še dovolj denarja za kakšno kokalolo, še pogosteje pa si naročajo pivo. Akord je odprt vsak petek in soboto.

Najbolj je obiskan ob petkih, saj se odpre že ob petih popoldne, tako da ga lahko obiskujejo tudi tisti, ki ne smejo ponočevati. Zato naj vas ne preseneti, če boste kdaj srečali kakšnega desetletnega fantka, ki se motovili po plesišču. Mladi se lahko na plesišču po mili volji znorijo na glasbo, ki jo vrti DJ Andrej Kokalj. Večina

ga pozna že iz diskotek Turist in Valentino.

Komur ni do plesa, se lahko posveti bilijardu, ki je v sosednji sobi, ali pa se po stopnicah vzpne na balkon, kjer lahko sedi in se pogovarja, saj glasba tukaj ni tako glasna. Če pa mu je vroče ali ne more dihati zraka, prepojenega s cigaretnim dimom, se gre lahko prezačit ven; toda le enkrat – verjetno zaradi bližine dveh konkurenčnih gostiln.

Kakšna glasba prevladuje, nam je povedal DJ, s katerim smo naredili krajši intervju.

Koliko časa delaš kot DJ?

Za DJ-ja sem registriran 10 let.

Kje si delal prej?

V Turistu sem delal 8 let, v Valentinu eno leto, občasno v Hipodromu, poleti sem delal v Grosupljem, bil pa sem tudi gost v Novem Sadu in Piranu.

Od kdaj vrtiliš glasbo v Ivančni Gorici in zakaj tukaj?

V Akordu sem od novembra prejšnjega leta. Tukaj pa delam zato, ker je to moj rojstni kraj in sem navezan nanj. Poleg tega pa hočem tudi te ljudi, ki živijo oddaljeno od Ljubljane, vpletati v trenutna dogajanja.

Kakšno glasbo najpogosteje vrtiliš? Kakšno pa poslušas sam?

Ko izbiram glasbo, gledam predvsem na reakcije mladih in potem vrtim tako, na katero najbolj oživijo. Trenutno je to haus. Včasih zavrtim tudi kakšen rock komad, ali pa jim privoščim malo premora z mirnejšimi pesmimi. Sam najraje poslušam jazz in klasiko.

Se ukvarjaš še s čim drugim?

Sem kreator. Na moje ideje za obleke v glavnem vplivajo šestdeseta leta. Pripravljam pa tudi modno revijo.

Mladi so očitno z izborom glasbe zadovoljni, saj drugoče obisk ne bi bil tako velik.

ANA KRIŽNAR

Gasilsko društvo

»Veliko Mlačevo«

odda v najem dva prostora primerna za gostinsko ali trgovinsko dejavnost. Nudimo tudi souporabo telefona, sanitarije, ter večjega parkirnega prostora. Pisemne ponudbe pošljite na naše društvo; za ogled pa se lahko dogovorite po telefonu 061 773-762.

Ej, to moje Dobrepolje

Dobrepolje je značilna kraška kotlina z dinarsko slemenitvijo, stisnjena med vzporedno ležečimi vrstami hribov z ravnim kraškim dnom. Prav to ravno dno, primerno za kmetijstvo in poljedelstvo, je tej dolini dalo ime Dobrepolje.

Dobrepolje obsega dobršen del naše občine, toda marsikateri naš občan o Dobrepolju nima predstave, zato se tudi v Naši skupnosti in v drugih javnih občinah pogostokrat uporabljajo napačna poimenovanja oz. napačna raba imena vasi v Dobrepolju oz. prekrševanje Vidma v Videm-Dobrepolje, kar je napaka. To napako je zagrešila tudi občinska geodetska služba, ki je katastrsko občino Videm preimenovala v Videm-Dobrepolje. Vasi Videm-Dobrepolje ni. Ne obstaja. Prav tako ni nobene druge vasi z imenom Dobrepolje.

Dobrepolje je dolina, območje, ki v dolžino meri približno 10–12 in v širino približno 5 km, če upoštevamo samo ravno dobrepoljsko dno. V Dobrepolju pa je 15 vasi. Te so: Ponikve, Vodice, Predstruge, Cesta, Zdenska vas, Mala vas, Videm, Podgorica, Zagorica, Bruhanja vas, Podpeč, Podgora, Kopolje, Hočevje in Mala Ilova gora. Za vasi Vodice, Mala Ilova gora in Hočevje bi se seveda dalo reči, da so pri Dobrepolju, vendar so bile ves čas v dobrepoljski fari in občini (Dobrepolje je bila poprej občina) in so sestavni del dobrepoljske doline.

Dolina je trenutno razdeljena med štiri krajevne skupnosti in te so: Ponikve, Videm, Kopolje in Ilova gora. Vas Videm je torej samo središče dobrepoljske doline z župnijsko cerkvijo, krajevnim uradom, sedežem kmetijske zadruge, osnovno šolo, večjo trgovino in banko, ter pošto Videm-Dobrepolje. Sama pošta se imenuje Videm-Dobrepolje; verjetno so to kombinacijo sprejeli zaradi poenostavitve izražanja in zaradi poudarka, da je sedež dobrepoljske pošte na Vidmu v Dobrepolju in ne v Videm-Dobrepolju, kot se mnogokrat napačno uporablja. Torej vse prej našete vasi so v Dobrepolju in vsi prebivalci teh vasi so Dobrepoljci. Če torej govorimo o katerikoli vasi, tudi o Vidmu, je to vas v Dobrepolju in ne pri Dobrepolju, kar prav tako velja tudi za Videm.

Če vzamemo primer Zagorice, ki je znana po izvornih ljudskih pevcih in ohranjanju narodnih običajev in se večkrat omenja v javnih občinah, je torej Zagorica v Dobrepolju in ne pri Dobrepolju in tudi oz. še manj pri Vidmu-Dobrepolju, lahko pri Vidmu v Dobrepolju.

Značilno in krajevno pogojeno je tudi izražanje pri odgovoru na vprašanje »Kam greš?« oz. na vprašanje »Kje živiš, stanuješ?« oz. »Od kod si?«. Vsak Dobrepoljec bo odgovoril: Sem iz Dobrepolja, grem v Dobrepolje in živim v Dobrepolju. Če pa isto vprašanje postaviš posameznemu prebivalcu iz določene vasi, so odgovori v celoti prilagojeni krajevnim značilnostim. Npr.: Živim Podpečju in ne v Podpeči, prav tako Podgorico in ne v Podgorici, Zagorico in ne v Zagorici, Podgoro in ne v Podgori, vendar v Kopoljah, v Ponikvah, v Hočevju, v Ilovi gori (kar je v bistvu napačno, ker je Ilova gora na hribu, vendar se tako govori), v Zdenski vasi, v Mali vasi, v Bruhanji vasi, v Predstrugah (v starejši obliki tudi še Predstrugo, vendar struge že dolgo ni več, ker Rašica v našem času ponikuje v Ponikvah in ne v Predstrugah, se že uporablja novejša oblika) in pa na Vidmu (ne v Vidmu), ter na Cesti in na Vodiceh. Če Dobrepoljca vprašas, kam greš? ti bo odgovoril Podpeč in ne v Podpeč, Zagorico in ne v Zagorico, vendar na Videm, v Zdensko vas itd. podobno zgoraj opisanem. To izražanje je namreč pogojeno s samo naravo vasi. Zagorica npr. leži za Gorico (Gorica pa je z gozdom poraščen hribeček v sredini Dobrepoljske doline), od tod torej grem Zagorico v bistvu za Gorico in ne v Zagorico, podobno velja za ostale vasi. Znana kraška jama leži Podpečjo in ne v Podpeči. Verjetno je prav pečina – »Peč-nad jama dala ime sami vasi.

S tem svojim zapisom seveda ne morem razkriti vseh krajevnih značilnosti in oznak, želim pa opozoriti na napake, ki se pri poimenovanju Dobrepolja pojavljajo. Prav je, da se vsak, ki karkoli piše o Dobrepolju oz. uporablja imena dobrepoljskih vasi s to problematiko seznaniti in pravilno uporablja. To velja seveda tudi za geodetsko službo. Obstaja torej katastrska občina Videm, lahko Videm v Dobrepolju ne pa Videm-Dobrepolje.

ANTON JAKOPIČ
iz Podpeči v Dobrepolju

KRIK

Rdeči križ Slovenije je razpisal nagradni natečaj z naslovom OTROŠTVO IN MLADOST BREZ CIGARETE. Spis Irene Lesjak, učenke grosupeljske osnovne šole, ki ga objavljamo na tem mestu, je bil uvrščen med pet najboljših prispevkov za natečaj v Republiki Sloveniji.

Jaz, ki nimam še imena, ki nisem še rojen, sem obsojen na življenje ob cigaretne dimu. Že tu, kjer sem zdaj, v materinem trebuhu, čutim počasno smrt, ki jo prinaša cigareta. Čeprav me obdaja toplota materinega telesa, ki naj bi me varovala, se nikotin iz cigarete, ta trupena snov, ovija okoli mene in se vpija v moje še zelo šibko in nerazvito telo. Že šest mesecev sem izpostavljen nevarnostim iz cigarete, vendar nihče nič ne ukrene. Moja mati, kadilka, pokadi po dvaset cigaret na dan. Vsak dan mi prinese novo trpljenje. Počasi se začenjam dušiti. Moje zdravje je zelo šibko. O, kako bi bilo lepo v materinem telesu, če ne bi bilo tega dima, ki mi uničuje moje še čisto majhno in slabotno telo. Kako je lahko tako nepremišljena, kaj ne razume, da počasi ubija mene, sebe in vse druge, ki morajo vsakodnevno vdihovati ta odvratni dim. Moje trpljenje tukaj je nezno. Mislim, da ne bom zdržal več dolgo. Z vsakim dnem težje prenašam. Saj nisem samo jaz, ki trpim tukaj notri, vsi tvoji organi, mati, so tudi v bolečem razpadanju, še posebej tvoja pljuča in jetra. Vsaka cigareta skrajša moje in tvoje življenje. Tukaj notri čutim, kako z vsakim dnem vse težje hodiš po stopnicah navzgor. Vsak še najmanjši napor te močno izčrpa. Ali ne razumeš, da je to vse zaradi nenehnega kajenja. Če bi opustila

kajenje. Če bi kajenje opustila vsaj za kak mesec, bi čutila, koliko bolje bi se počutila oba. Ti bi dobila spet tek in boljše počutje, jaz pa bi bil vesel in dobro nahranjen. Sigurno se ne zavedaš, da zadnje čase zelo malo ješ in s tem mene ne hraniš. Ko bi me videla, kako slaboten sem. Ah, kaj pomagajo vse te prošnje, ko pa me ne slišiš. V vsakem trenutku sem s teboj, skupaj potujeva, jeva, jokava in se veseliva. Pri tebi naj bi bil varen, vendar kako varen. Ali je to varnost, če mi vsak dan preko popkovine pošleš v moje telo nikotin. Ali se zavedaš, kaj delaš? Ne, očitno se tega ne zavedaš. Če bi se vsaj enkrat vprašala, če to škoduje tebi in meni, mislim, da bi v istem trenutku opustila kajenje. O, ne, že spet! Spet vlečeš vase cigaretni dim. Prihaja na val smrti. Ne to se ne sme nadaljevati, nekako ti moram to sporočiti. Kako?... Močno te bom brnil, mislim da bo to pomagalo, bum!!! Prosim, o prosim razumi sporočilo. Razumi sporočilo, ki ti ga pošilja tvoj otrok... Nič ne zaleže. Prav! Toliko časa te bom brcal, da boš nekaj ukrenila. Bum! Bum! Bum!...

Ubogi otrok. Njegova želja, da bi opozoril mater s svojim brcanjem, se je spremenila v agonijo. Celo njegovo telo se je zvijalo in udarjalo ob maternice in to vse v eni sami veliki želji sporočiti materi njegovo trpljenje. Sunki so bili tako močni, da je morala mati v bolnišnico. Po šestih urah muke se je rodil majhen, šibak deček, ki še ni bil pripravljen, da se spoprime z življenjem. Njegova pljuča so bila premajhna in premalo razvita, da bi novorojenček lahko normalno zadihal. V zdravnikovih močeh ni bilo, da bi ohranil otroka pri življenju in tako je kmalu po prihodu na svet izdihnil. Mati si je po otrokovi smrti komaj opomogla. Ob bolečem dogodku se je zaobljubila, da nikoli več ne bo kadila.

IRENA LESJAK, 8. a
OŠ Louisa Adamiča,
Grosuplje